

Samling af Afgørelser

DOMSTOLENS DOM (Første Afdeling)

20. september 2017*

»Appel – statsstøtte – begrebet »støtte« – begrebet »økonomisk fordel« – kriteriet om den private kreditor – betingelser for anvendelse – anvendelse – Europa-Kommissionens undersøgelsesforpligtelser«

I sag C-300/16 P,

angående appel i henhold til artikel 56 i statuttens for Den Europæiske Unions Domstol, iværksat den 26. maj 2016,

Europa-Kommissionen ved K. Walkarová, L. Armati, T. Maxian Rusche og B. Stromsky, som befuldmægtigede, og med valgt adresse i Luxembourg,

appellant,

den anden part i appelsagen:

Frucona Košice a.s., Košice (Slovakiet), ved K. Lasok, QC, barrister B. Hartnett, J. Holmes, QC, og Rechtsanwalt O. Geiss,

sagsøgt i første instans,

har

DOMSTOLEN (Første Afdeling),

sammensat af afdelingsformanden, R. Silva de Lapuerta, og dommerne E. Regan, A. Arabadjiev (refererende dommer), C.G. Fernlund og S. Rodin,

generaladvokat: N. Wahl,

justitssekretær: fuldmægtig C. Strömholm,

på grundlag af den skriftlige forhandling og efter retsmødet den 15. februar 2017,

og efter at generaladvokaten har fremsat forslag til afgørelse i retsmødet den 3. maj 2017,

afsagt følgende

* Processprog: engelsk.

Dom

- 1 Europa-Kommissionen har i sit appelskrift nedlagt påstand om ophævelse af Den Europæiske Unions Rets dom af 16. marts 2016, Frucona Košice mod Kommissionen (T-103/14, herefter »den appellerede dom«, EU:T:2016:152), hvorved den annullerede Kommissionens afgørelse 2014/342/EU af 16. oktober 2013 om statsstøtte nr. SA.18211 (C 25/2005) (ex NN 21/2005) ydet af Den Slovakiske Republik til Frucona Košice a.s. (EUT 2014, L 176, s. 38, herefter »den omtvistede afgørelse«).

Twistens baggrund

- 2 Twistens baggrund er i den appellerede doms præmis 1-34 beskrevet således:

»Udviklingen i [Frucona Košices] situation og kreditorordningsproceduren

- 1 [...] Frucona Košice a.s. [...] er et slovakisk selskab, der bl.a. drev virksomhed inden for produktion af alkohol og alkoholholdige drikkevarer.
- 2 Mellem november 2002 og november 2003 fik [Frucona Košice] flere gange betalingshenstand for betaling af skattegæld, som bestod af punktafgifter, der påhvilede selskabet. Denne betalingshenstand var blevet tildelt selskabet efter finansiel sikkerhedsstillelse over for den lokale skattemyndighed, som det hørte under, nemlig skattekontoret, Košice IV (herefter »den lokale skattemyndighed«).
- 3 Den 25. februar 2004 var [Frucona Košice] som følge af de økonomiske vanskeligheder, som selskabet befandt sig i, ikke i stand til at betale de punktafgifter, der påhvilede det for januar 2004. Efter en lovændring, der trådte i kraft den 1. januar 2004, kunne [Frucona Košice] ikke længere få betalingshenstand med disse punktafgifter.
- 4 Som følge heraf mistede [Frucona Košice] sin tilladelse til produktion og forarbejdning af alkohol og alkoholholdige drikkevarer. Efterfølgende har selskabet begrænset sin virksomhed til under varemærket Frucona at distribuere alkoholholdige drikkevarer købt hos O.H., som er en virksomhed, der i henhold til en aftale med [Frucona Košice] producerede disse varer på licens i sagsøgerens fabrikker til fremstilling af alkoholholdige varer.
- 5 [Frucona Košice] var ligeledes insolvent som omhandlet i zákon č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní (lov nr. 328/1991 vedrørende konkursbehandling og kreditorordninger).
- 6 Den 8. marts 2004 indgav [Frucona Košice] en anmodning om at indlede en kreditorordningsprocedure ved Krajský súd v Košiciach (retten for regionen Košice (Slovakiet)), hvori selskabet foreslog sine kreditorer at betale alle en andel på 35% af det samlede beløb, som selskabet skyldte dem (herefter »kreditorordningsforslaget«). [Frucona Košices] samlede gæld udgjorde ca. 644,6 mio. SKK [(ca. 21,4 mio. EUR)], hvoraf ca. 640,8 mio. SKK [(ca. 21,3 mio. EUR)] var skattegæld.
- 7 Ved afgørelse af 29. april 2004 traf Krajský súd v Košiciach (retten for regionen Košice) afgørelse om, at kreditorordningsproceduren kunne indledes.
- 8 Den 9. juli 2004 accepterede [Frucona Košices] kreditorer, herunder den lokale skattemyndighed, kreditorordningsforslaget under et retsmøde om kreditorordningen. Som led i denne kreditorordningsprocedure optrådte den lokale skattemyndighed som separatist, hvilken egenskab den var begunstiget af som følge af de sikkerheder, der var stillet til fordel for den i forbindelse med henstanden for betaling af de punktafgifter, som [Frucona Košice] skyldte (jf. præmis 2 ovenfor).

- 9 [Frucona Košice] har anført, at selskabet inden den 9. juli 2004 bl.a. forelagde den lokale skattemyndighed en revisionsrapport, udarbejdet af et uafhængigt revisionsfirma (herefter »E-rapporten«), med henblik på at give den lokale skattemyndighed mulighed for at bedømme de relative fordele ved kreditorordningen og konkursbehandlingen.
- 10 De slovakiske skattemyndigheder foretog den 21. juni 2004 et kontrolbesøg på stedet i [Frucona Košices] lokaler. Under kontrolbesøget blev [Frucona Košices] finansielle situation pr. 17. juni 2004 fastlagt.
- 11 Ved afgørelse af 14. juli 2004 godkendte Krajský súd v Košiciach (retten for regionen Košice) kreditorordningen. I henhold hertil skulle de slovakiske skattemyndigheder modtage en tilbagebetaling på 35%, dvs. et beløb på ca. 224,3 mio. SKK [(ca. 7,45 mio. EUR)]
- 12 Ved skrivelse af 20. oktober 2004 meddelte den lokale skattemyndighed bl.a. [Frucona Košice], at reglerne for kreditorordningen, ifølge hvilke en del af skattegælden ikke skulle tilbagebetales, udgjorde en indirekte statsstøtte, som var betinget af Kommissionen for De Europæiske Fællesskabers godkendelse.
- 13 Den 17. december 2004 betalte [Frucona Košice], bl.a. et beløb på 224,3 mio. SKK [(ca. 7,45 mio. EUR)], til den lokale skattemyndighed, hvilket svarede til 35% af selskabets samlede skattegæld. Ved afgørelse af 30. december 2004 erklærede Krajský súd v Košiciach (retten for regionen Košice) kreditorordningsproceduren for afsluttet. Den 18. august 2006 fastsatte Krajský súd v Košiciach (retten for regionen Košice) det beløb, der skulle betales til den lokale skattemyndighed, til 224,1 mio. SKK [(ca. 7,44 mio. EUR)].

Den administrative procedure

- 14 Ved skrivelse af 15. oktober 2004 blev der indgivet en klage til Kommissionen vedrørende en påstået ulovlig støtte til [Frucona Košice].
- 15 Som svar på Kommissionens anmodning om oplysninger informerede Den Slovakiske Republik ved skrivelse af 4. januar 2005 Kommissionen om, at det var muligt, at [Frucona Košice] havde modtaget en ulovlig støtte, og anmodede Kommissionen om at godkende denne støtte som redningsstøtte til en kriseramet virksomhed.
- 16 Efter at den havde modtaget supplerende oplysninger, oplyste Kommissionen ved skrivelse af 5. juli 2005 Den Slovakiske Republik om, at den havde besluttet at indlede den formelle undersøgelsesprocedure efter artikel 88, stk. 2, EF med hensyn til den pågældende foranstaltning. Denne beslutning blev offentliggjort i *Den Europæiske Unions Tidende* (EUT 2005, C 233, s. 47).
- 17 Den Slovakiske Republik fremsatte sine bemærkninger om den pågældende foranstaltning til Kommissionen ved skrivelse af 10. oktober 2005. På samme måde fremsatte sagsøgeren sine bemærkninger om den pågældende foranstaltning til Kommissionen ved skrivelse af 24. oktober 2005. Disse blev videresendt til Den Slovakiske Republik for at give den mulighed for at kommentere dem, hvilket den gjorde ved skrivelse af 16. december 2005.

Den oprindelige beslutning

- 18 Den 7. juni 2006 vedtog Kommissionen beslutning 2007/254/EF om Den Slovakiske Republiks statsstøtte C 25/2005 (ex NN 21/2005) til Frucona Košice (EUT 2007, L 112, s. 14, herefter »den oprindelige beslutning«). I artikel 1 i denne beslutnings dispositive del bestemtes, at den statsstøtte, som Den Slovakiske Republik havde ydet [Frucona Košice], og som beløb sig til 416 515 990 SKK [(ca. 13 900 000 EUR)], var uforenelig med fællesmarkedet, og det pålagdes ved beslutningens artikel 2 at tilbagesøge denne støtte.

Retsforhandlingerne for Retten og Domstolen

- 19 Den 12. januar 2007 indbragte [Frucona Košice] en sag for Retten med påstand om annulation af den oprindelige beslutning.
- 20 Ved dom af 7. december 2010, Frucona Košice mod Kommissionen [(T-11/07, EU:T:2010:498)], frifandt Retten Kommissionen.
- 21 Efter appel indgivet af [Frucona Košice] i medfør af artikel 56 i statuten for Den Europæiske Unions Domstol ophævede Domstolen ved dom af 24. januar 2013, Frucona Košice mod Kommissionen [(C-73/11 P, EU:C:2013:32)], dom [af 7. december 2010,] Frucona Košice mod Kommissionen, [...] [(T-11/07, EU:T:2010:498)]. Som led i vurderingen af realiteten af tvisten for første instans fandt Domstolen, at Kommissionen, idet den i forbindelse med vurderingen af kriteriet om den private kreditor undlod at tage hensyn til konkursbehandlingens varighed, foretog en åbenbart urigtig bedømmelse, eller at den oprindelige beslutning, i det omfang Kommissionen tog hensyn til denne omstændighed, ikke var tilstrækkeligt begrundet. Endelig hjemviste Domstolen sagen til Retten, der skulle træffe afgørelse vedrørende de anbringender, der blev fremført for den, og som den ikke havde taget stilling til
- 22 Efter dom [af 24. januar 2013,] Frucona Košice mod Kommissionen, [...] [(C-73/11 P, EU:C:2013:32)], og med henblik på at udbedre visse mangler, som Domstolen havde fremhævet, vedtog Kommissionen den 16. oktober 2013 [den omtvistede afgørelse], hvis artikel 1 bestemmer, at den oprindelige beslutning »ophæves«
- 23 Ved [...] kendelse af 21. marts 2014, Frucona Košice mod Kommissionen (T-11/07 RENV, [ikke trykt i Sml.,] EU:T:2014:173), har Retten [...] herefter fastslået, at det var ufornuddent at træffe afgørelse i annulationssøgsmålet til prøvelse af den oprindelige beslutning.

Den [omtvistede] afgørelse

[...]

- 25 I den [omtvistede] afgørelse fandt Kommissionen bl.a., at det var nødvendigt i det væsentlige at undersøge, om den lokale skattemyndighed ved at acceptere kreditorordningsforslaget og dermed en afskrivning på 65% af deres tilgodehavende i forhold til [Frucona Košice] havde handlet, som en markedsøkonomisk kreditor ville gøre. Kommissionen præciserede i denne forbindelse, at denne myndigheds kreditorstilling i forhold til [Frucona Košice] var usædvanligt stærk, idet den befandt sig i en juridisk og økonomisk mere fordelagtig position end [Frucona Košices] private kreditorer. Den lokale myndighed stod for over 99% af alle krav og var derfor separatist, hvis krav derfor kunne indfries når som helst under konkursproceduren qua indtægterne fra salg af sikrede aktiver (80. betragtning til den [omtvistede] afgørelse).
- 26 For det første har Kommissionen hvad angår kriteriet om den private kreditor bl.a. bemærket, at anvendeligheden af dette kriterium afhænger af, om den pågældende medlemsstat på anden vis end i sin egenskab af offentlig myndighed gav virksomheden en økonomisk fordel, og at medlemsstaten, hvis den henholder sig til dette princip under den administrative procedure, i tvivlstilfælde skal fremskaffe utvetydig, objektiv og verificerbar dokumentation for, at den gennemførte foranstaltning kan tilskrives medlemsstaten, der handler som en privat markedsaktør. Kommissionen henviste i denne forbindelse til dom af 5. juni 2012, Kommissionen mod EDF [(C-124/10 P, Sml., EU:C:2012:318)], præmis 81-85) (82. betragtning til den [omtvistede] afgørelse).

27 I 83. betragtning til den [omtvistede] afgørelse har Kommissionen anført følgende:

»Den Slovakiske Republik fremfører kort sagt, at foranstaltningen efter dens opfattelse skal betragtes som statsstøtte. Den erkender, at spørgsmålet om statsstøtte ganske enkelt ikke blev overvejet på det tidspunkt, hvor ordningen blev iværksat, og anmoder om, at den omstridte foranstaltning betragtes som redningsstøtte. Det fremgår således, at kravene i henhold til retspraksis ikke er opfyldt i dette tilfælde, og den omstridte foranstaltning udgør således statsstøtte efter artikel 107, stk. 1, [...] TEUF.«

28 For det andet har Kommissionen, efter at den i 84. betragtning til den [omtvistede] afgørelse bemærkede, at »[d]et [var Frucona Košice], der [fremførte], at foranstaltningen ikke [omfattede] støtte, og som [fremlagde] ovennævnte dokumenter, navnlig rapporter fra to revisorer«, efterprøvet, om Den Slovakiske Republik i forhold til sagsøgeren havde handlet som en privat kreditor.

29 Kommissionen har med henblik herpå i betragtning af de af [Frucona Košice] fremlagte beviser for det første sammenlignet kreditorordningsproceduren og konkursproceduren (88.-119. betragtning til den [omtvistede] afgørelse), for det andet sammenlignet kreditorordningsproceduren og skattefuldbyrdsproceduren (120.-127. betragtning til den [omtvistede] afgørelse) og for det tredje vurderet de øvrige beviser, som de slovakiske myndigheder og sagsøgeren har fremlagt (128.-138. betragtning til den [omtvistede] afgørelse). Kommissionen har i det væsentlige fundet, at såvel konkursproceduren som skattefuldbyrdsproceduren ud fra den lokale skattemyndigheds synspunkt udgjorde mere fordelagtige alternativer end kreditorordningsforslaget (119., 124. og 127. betragtning til den [omtvistede] afgørelse).

30 Kommissionen har i 139. betragtning til den [omtvistede] afgørelse fastslået, at princippet om den private kreditor ikke var overholdt i sagen, og at Den Slovakiske Republik havde givet modtageren en fordel, som virksomheden ikke ville have kunnet opnå på markedet. I 140. betragtning til denne afgørelse har Kommissionen fastslået, at den lokale skattemyndigheds annullation af skattegælden som led i en kreditorordning udgjorde statsstøtte som omhandlet i artikel 107, stk. 1, TEUF. Endelig har Kommissionen i 182. betragtning til afgørelsen fastslået, at denne statsstøtte ikke var forenelig med det indre marked.

31 Den [omtvistede] afgørelses dispositive del indeholder fem artikler.

32 I henhold til den [omtvistede] afgørelses artikel 1 »[ophæves den oprindelige] beslutning [...]« (jf. præmis 22 ovenfor).

33 I henhold til den [omtvistede] afgørelses artikel 2 er den statsstøtte, som Den Slovakiske Republik har ydet [Frucona Košice], og som beløber sig til i alt 416 515 990 SKK [(ca. 13 900 000 EUR)], uforenelig med det indre marked.

34 Ved den [omtvistede] afgørelses artikel 3 har Kommissionen pålagt Den Slovakiske Republik at tilbagesøge den pågældende støtte, som ulovligt var udbetalt [Frucona Košice], med tillæg af morarenter.«

Sagen for Retten og den appellerede dom

- 3 Ved stævning indleveret til Rettens Justitskontor den 17. februar 2014 anlagde Frucona Košice sag med påstand om annullation af den omtvistede afgørelse.

- 4 Til støtte for søgsmålet fremsatte selskabet fire anbringender om for det første tilsidesættelse af retten til forsvar, for det andet en retlig fejl i 83. betragtning til den omtvistede afgørelse, for det tredje faktiske og retlige fejl forbundet med betragtningen om, at konkursbehandlingen var mere fordelagtig end kreditorordningsforslaget, og for det fjerde faktiske og retlige fejl forbundet med betragtningen om, at skattefuldbyrdsproceduren var mere fordelagtig end kreditorordningsforslaget.
- 5 Med den appellerede dom forkastede Retten det første og det andet søgsmålsanbringende og tiltrådte det tredje og det fjerde anbringende. Den annullerede følgelig den omtvistede afgørelse og pålagde Kommissionen at betale sagsomkostningerne.

Parternes påstande

- 6 Kommissionen har nedlagt følgende påstande:
- Den appellerede dom ophæves.
 - Principalt frifindes Kommissionen, og Frucona Košice tilpligtes at betale sagsomkostningerne.
 - Subsidiært hjemvises sagen til Retten med udsættelse af afgørelsen om sagsomkostningerne.
- 7 Frucona Košice har nedlagt følgende påstande:
- Appellen forkastes.
 - Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Appellen

- 8 Kommissionen har til støtte for sin appel fremsat seks anbringender, idet det første anbringende vedrører en ukorrekt fortolkning af den omtvistede afgørelse, det andet og det fjerde anbringende en manglende hensyntagen til betingelserne for anvendelse af kriteriet om den private kreditor, det tredje anbringende en manglende forståelse af princippet om retskraft og princippet *ne ultra petita*, det femte anbringende en ukorrekt anvendelse af kriteriet om den private kreditor og det sjette anbringende en manglende hensyntagen til grænserne for Kommissionens forpligtelse til at foretage en omhyggelig og upartisk undersøgelse.
- 9 Først undersøges det andet og det fjerde anbringende, dernæst det første anbringende, herefter det tredje anbringende og endelig det femte og det sjette anbringende.

Det andet og det fjerde anbringende vedrørende spørgsmålet om, hvorvidt kriteriet om den private kreditor finder anvendelse

Parternes argumenter

- 10 Kommissionen har med sit andet anbringende anført, at Retten begik en retlig fejl, da den i den appellerede doms præmis 109-118 fastslog, at støttemodtageren med føje kunne påberåbe sig kriteriet om den private kreditor.
- 11 Ifølge Kommissionen vedrører dette kriterium den subjektive holdning hos det offentlige organ, når dette beslutter at træffe den omhandlede foranstaltning. At angive eller ikke at angive sine hensigter på dette tidspunkt er et valg, som udgør en subjektiv ret for den pågældende medlemsstat, således at

denne ret ikke kan påberåbes af tredjemand. Det er endvidere kun denne medlemsstat, som råder over alle de relevante oplysninger, på grundlag af hvilke den dannede sin holdning på det tidspunkt, hvor den besluttede at vedtage den pågældende foranstaltning. Det tilkommer således den nævnte medlemsstat at påberåbe sig kriteriet om den private kreditor og fremlægge de fornødne oplysninger.

- 12 Som det fremgår af 128.-132. betragtning til den omtvistede afgørelse, var Kommissionen i den foreliggende sag i besiddelse af oplysninger, som viste, at Den Slovakiske Republiks holdning var klar og sammenhængende såvel som svar på klagen som på tidspunktet for godkendelsen af kreditorordningen: Denne medlemsstat havde hele tiden angivet, at der efter dens opfattelse var tale om statsstøtte.
- 13 Kommissionen har videre anført, at selv om det med føje kunne fastslås, at støttemodtageren kan påberåbe sig kriteriet om den private kreditor, begik Retten en retlig fejl, da den ikke pålagde Frucona Košice, som en medlemsstat, utvetydigt og på grundlag af objektive elementer, som kan efterprøves, at godtgøre, at foranstaltningen blev gennemført i den nævnte medlemsstats egenskab af privat kreditor.
- 14 Med sit fjerde anbringende har Kommissionen gjort gældende, at Retten begik en retlig fejl, da den i den appellerede doms præmis 247 fastslog, at Kommissionen med henblik på en afgørelse af, om kriteriet om den private kreditor finder anvendelse, ikke kan foretage en sontring ud fra de forskellige løsninger til erstatning af den omtvistede foranstaltning.
- 15 Da anvendelsen af kriteriet om den private kreditor er baseret på de beviser, som fremlægges for at godtgøre, at dette kriterium finder anvendelse, består Rettens fejl i dens beslutning om, at anvendelsen af dette kriterium er en abstrakt øvelse, som har til formål ex officio at rekonstruere adfærden udvist af en hypotetisk ideel privat kreditor, som er rationel og behørigt oplyst.
- 16 Når det er klart, at ingen oplysning vedrørende en bestemt handle måde er blevet fremlagt for den offentlige kreditor, giver enhver sammenligning af adfærden udvist af denne enhed med en privat kreditor i en lignende situation derfor ingen mening. Dette kriterium finder således ikke anvendelse i den foreliggende sag.
- 17 Kommissionen har anført, at det i den foreliggende sag er ubestridt, at der på dette tidspunkt ikke blev foretaget nogen sammenligning af kreditorordningsforslaget og skattefuldbyrdsproceduren med henblik på anvendelsen af kriteriet om den private kreditor. Retten burde derfor have udtalt sig om, hvorvidt 120. betragtning til den omtvistede afgørelse rent faktisk indeholdt en implicit konklusion om, at kriteriet om den private kreditor ikke fandt anvendelse.
- 18 Frucona Košice har bestridt, at der er grundlag for Kommissionens argumentation.

Domstolens bemærkninger

- 19 Ifølge Domstolens faste praksis kræver kvalificeringen som »statsstøtte« som omhandlet i artikel 107, stk. 1, TEUF, at samtlige betingelser anført i denne bestemmelse er opfyldt. For det første skal der således være tale om et statsligt indgreb, eller støtte, som ydes ved hjælp af statsmidler. For det andet skal denne støtte kunne påvirke samhandelen mellem medlemsstater. For det tredje skal den give modtageren en selektiv fordel. For det fjerde skal den fordreje eller true med at fordreje konkurrencevilkårene (domme af 21.12.2016, Kommissionen mod Hansestadt Lübeck, C-524/14 P, EU:C:2016:971, præmis 40, og Kommissionen mod World Duty Free Group SA m.fl., C-20/15 P og C-21/15 P, EU:C:2016:981, præmis 53).

- 20 Begrebet »støtte« omfatter ikke blot positive ydelser, såsom tilskud, men ligeledes indgreb, der under forskellige former letter de byrder, som normalt belaster en virksomheds budget, og derved, uden at være tilskud i ordets egentlige forstand, er af samme art og har tilsvarende virkninger (dom af 21.3.2013, Kommissionen mod Buczek Automotive, C-405/11 P, ikke trykt i Sml., EU:C:2013:186, præmis 30).
- 21 De betingelser, som en foranstaltning skal opfylde for at være omfattet af begrebet »støtte« som omhandlet i artikel 107 TEUF, er imidlertid ikke opfyldt, hvis den begunstigede virksomhed kunne opnå den samme fordel som den, der er blevet stillet til rådighed for den ved hjælp af statens midler, på vilkår, der svarer til normale markedsvilkår (dom af 24.1.2013, Frucona Košice mod Kommissionen, C-73/11 P, EU:C:2013:32, præmis 70 og den deri nævnte retspraksis).
- 22 Denne vurdering sker, når en offentlig kreditor yder betalingslettelser for en virksomheds skyldige gæld, i princippet under anvendelse af kriteriet om den private kreditor (dom af 21.3.2013, Kommissionen mod Buczek Automotive, C-405/11 P, ikke trykt i Sml., EU:C:2013:186, præmis 32).
- 23 Kriteriet om den private kreditor udgør derfor ikke en undtagelse, som kun finder anvendelse efter anmodning fra en medlemsstat, når de elementer, som udgør en statsstøtte, der er uforenelig med fællesmarkedet som omhandlet i artikel 107, stk. 1, TEUF, foreligger. Dette kriterium er således, når det finder anvendelse, blandt de elementer, som Kommissionen har pligt til at tage hensyn til for at fastslå, om der foreligger en sådan støtte (jf. i denne retning dom af 5.6.2012, Kommissionen mod EDF, C-124/10 P, EU:C:2012:318, præmis 103, og af 21.3.2013, Kommissionen mod Buczek Automotive, C-405/11 P, ikke trykt i Sml., EU:C:2013:186, præmis 32).
- 24 Når det viser sig, at kriteriet om den private kreditor kan finde anvendelse, er Kommissionen følgelig forpligtet til at anmode den pågældende medlemsstat om at give den alle relevante oplysninger, som sætter den i stand til at undersøge, om betingelserne for anvendelighed og anvendelse af dette kriterium er opfyldt (dom af 21.3.2013, Kommissionen mod Buczek Automotive, C-405/11 P, ikke trykt i Sml., EU:C:2013:186, præmis 33).
- 25 Det fremgår for det første af denne praksis fra Domstolen, at Kommissionen, når det viser sig, at kriteriet om den private kreditor kan finde anvendelse, er forpligtet til at undersøge, om dette er tilfældet, uafhængig af enhver anmodning herom.
- 26 Som generaladvokaten har fremhævet i punkt 72 og 76 i forslaget til afgørelse, er der intet til hinder for, at modtageren af støtten kan påberåbe sig, at dette kriterium finder anvendelse, og hvis modtageren påberåber sig dette kriterium, påhviler det Kommissionen at undersøge, om det finder anvendelse, og i givet fald, at anvende det.
- 27 For det andet skal det med hensyn til relevansen af medlemsstatens subjektive holdning fremhæves, at som anført af generaladvokaten i punkt 74 i forslaget til afgørelse skal der med henblik på at afgøre, om kriteriet om den private erhvervsdrivende skal finde anvendelse, tages udgangspunkt i den økonomiske karakter af medlemsstatens handling, og ikke hvordan den pågældende medlemsstat subjektivt mente, at den handlede, eller hvilke alternative handlemåder den overvejede forud for vedtagelsen af den pågældende foranstaltning.
- 28 Formålet med kriteriet om den private kreditor er under alle omstændigheder at undersøge, om den modtagende virksomhed klart ikke kunne have opnået tilsvarende ydelser hos en privat kreditor, som befinder sig i en situation, som ligger så tæt som muligt på den situation, som den offentlige kreditor befinder sig i, hvilken kreditor søger at få inddækket de beløb, som en debitor i økonomiske vanskeligheder skylder ham (dom af 24.1.2013, Frucona Košice mod Kommissionen, C-73/11 P, EU:C:2013:32, præmis 72), og dermed om denne virksomhed havde kunnet opnå den samme fordel

som den, der er blevet stillet til rådighed for den ved hjælp af statens midler, på vilkår, der svarer til normale markedsvilkår (dom af 24.1.2013, Frucona Košice mod Kommissionen, C-73/11 P, EU:C:2013:32, præmis 70).

- 29 Det følger heraf, at den undersøgelse, som Kommissionen i givet fald skal foretage, ikke kan begrænses til alene at omfatte de muligheder, som den kompetente offentlige myndighed reelt har taget i betragtning, men nødvendigvis må omfatte samtlige muligheder, som en privat kreditor med rimelighed kunne forudse i en sådan situation.
- 30 For så vidt angår den argumentation, som Kommissionen har påberåbt sig inden for rammerne af det fjerde anbringende, er det tilstrækkeligt at bemærke, at Retten ikke begik nogen retlig fejl, da den i den appellerede doms præmis 247 fastslog, at eftersom kriteriet om den private kreditor som sådan fandt anvendelse, kunne Kommissionen ikke med henblik på, om det finder anvendelse, sondre mellem forskellige alternativer til den omtvistede foranstaltning.
- 31 Heraf følger, at det andet og det fjerde anbringende skal forkastes som ugrundede.

Det første anbringende om en ukorrekt fortolkning af den omtvistede afgørelse

Parternes argumenter

- 32 Kommissionen har med sit første anbringende gjort gældende, at Retten foretog en ukorrekt fortolkning af den omtvistede afgørelse, da den i den appellerede doms præmis 101-104 fastslog, at denne institution i nævnte afgørelse havde fundet, at kriteriet om den private kreditor fandt anvendelse på de faktiske omstændigheder i den foreliggende sag.
- 33 Det var således med urette, at Retten fandt, at det af sidste punktum i 80. betragtning til samme afgørelse skulle udledes, at kriteriet om den private kreditor fandt anvendelse i den foreliggende sag. Denne fortolkningsfejl fremgår af en læsning af de følgende betragtninger til denne afgørelse. 81. betragtning vedrører således ikke specifikt betingelserne for anvendelse af dette kriterium, i 82. betragtning præciseres specifikt situationen hvad angår anvendeligheden af det nævnte kriterium, og 83. betragtning såvel som 128.-132. betragtning vedrører spørgsmålet, om dette kriterium finder anvendelse.
- 34 Frucona Košice har bestridt, at der er grundlag for Kommissionens argumentation.

Domstolens bemærkninger

- 35 Det må for det første konstateres, at det ikke i den omtvistede afgørelse udtrykkeligt specificeres, at kriteriet om den private kreditor ikke finder anvendelse i den foreliggende sag. Tværtimod anvender den omtvistede afgørelse dette kriterium, som konklusionen i 139. og 140. betragtning hertil, om at den omtvistede foranstaltning udgør statsstøtte, udtrykkeligt er baseret på.
- 36 Dernæst bemærkes, at såfremt Kommissionen var i tvivl med hensyn til, hvorvidt nævnte kriterium fandt anvendelse, burde den, som det fremgår af nærværende doms præmis 24, have anmodet den slovakiske stat om de relevante beviser i denne forbindelse og foretaget en samlet vurdering af disse beviser (jf. i denne retning dom af 5.6.2012, Kommissionen mod EDF, C-124/10 P, EU:C:2012:318, præmis 86). En sådan anmodning eller vurdering fremgår imidlertid på ingen måde af den omtvistede afgørelse.

- 37 Endelig skal det bemærkes, at Kommissionen anvendte kriteriet om den private kreditor efter i den omtvistede afgørelses punkt 84 og 86 at have anført, at modtageren havde gjort gældende, at accepten af kreditorordningsforslaget ikke udgjorde statsstøtte, eftersom konkursbehandlingen ville have været mindre fordelagtig for den slovakiske stat.
- 38 Under disse omstændigheder skal det første anbringende forkastes som ugrundet.

Det tredje anbringende vedrørende princippet om retskraft og princippet ne ultra petita

Parternes argumenter

- 39 Kommissionen har gjort gældende, at Retten tilsidesatte princippet om retskraft og princippet ne eat iudex ultra petita partium, da den i den appellerede doms præmis 123-126 fastslog, at Domstolen implicit, men nødvendigvis i dens dom af 24. januar 2013, Frucona Košice mod Kommissionen (C-73/11 P, EU:C:2013:32), havde fastslået, at kriteriet om den private kreditor fandt anvendelse på de faktiske omstændigheder i den foreliggende sag, og at en accept af den af Kommissionen foreslåede læsning af den omtvistede afgørelse ville svare til at tilsidesætte princippet om retskraft.
- 40 Frucona Košice har bestridt Kommissionens argumentation.

Domstolens bemærkninger

- 41 Da det tredje anbringende vedrører et ræsonnement, der for fuldstændighedens skyld er fremført til støtte for Rettens beslutning om, at kriteriet om den private kreditor fandt anvendelse på de faktiske omstændigheder i den foreliggende sag, og da det første, det andet og det fjerde anbringende, som indeholder en kritik af denne samme beslutning fra Retten, er blevet forkastet som ugrundede, skal det tredje anbringende forkastes som uvirksomt.

Det femte og det sjette anbringende vedrørende anvendelsen af kriteriet om den private kreditor og Kommissionens forpligtelse til at foretage en omhyggelig og upartisk undersøgelse

Parternes argumenter

- 42 Med sit femte anbringende har Kommissionen for det første anført, at kriteriet om den private kreditor indebærer, at Kommissionen skal fastlægge den subjektive holdning hos den offentlige myndighed og sammenligne den med den holdning, som en privat kreditor ville have haft under de samme omstændigheder. Det fremgår i denne forbindelse af Domstolens praksis, at kun de beviser, som var til rådighed på det tidspunkt, hvor beslutningen blev truffet af denne offentlige myndighed, og de udviklinger, som kunne forudsiges på dette tidspunkt, er relevante.
- 43 Kommissionen har heraf udledt, at det tilkommer den pågældende medlemsstat at godtgøre, at den med henblik på at træffe sin beslutning reelt tog sådanne beviser og udviklinger i betragtning, idet disse skal kunne sammenlignes med dem, som en privat erhvervsdrivende havde krævet at have kendskab til, inden den traf den samme beslutning.
- 44 Det fremgår således af Domstolens praksis, at anvendelsen af kriteriet om den private kreditor udelukker, at denne har kunnet handle tilfældigt, men alene med fuldt kendskab til de foreliggende omstændigheder, idet økonomiske vurderinger foretaget efter tildelingen af den pågældende fordel, den efterfølgende konstatering af, at den af den pågældende medlemsstat foretagne investering reelt var rentabel, eller efterfølgende begrundelser for valget af den fremgangsmåde, som blev fulgt, ikke er tilstrækkelige.

- 45 Dette betyder imidlertid ikke, at de berørte parter ikke kan fremlægge oplysninger eller beviser, som kan anvendes til at oplyse Kommissionen om eksempelvis den pågældende foranstaltnings art og genstand, konteksten herfor eller det forfulgte mål. Det tilkommer imidlertid ikke disse parter at sætte deres egen vurdering i stedet for den vurdering, som den pågældende medlemsstat foretog på det tidspunkt, hvor den traf sin beslutning, ligesom det heller ikke tilkommer Kommissionen ex officio at rekonstruere adfærden udvist af en hypotetisk ideel privat kreditor, som er rationel og behørigt oplyst.
- 46 De oplysninger, som Kommissionen har fået forelagt ud over de af den pågældende medlemsstat påberåbte, kan have til formål at godtgøre, at en privat kreditor på grundlag af de oplysninger, som denne medlemsstat reelt tog i betragtning, ville eller ikke ville have handlet på samme måde. Disse oplysninger kan imidlertid ikke have til formål at begrunde den beslutning, som træffes under henvisning til oplysninger eller beviser, som den pågældende medlemsstat reelt ikke har taget i betragtning.
- 47 Kommissionen har for det andet anført, at Retten, da den i den appellerede doms præmis 137 formulerede sit undersøgelseskriterium, undlod at begrænse denne institutions undersøgelsesforpligtelse til at omfatte de relevante beviser, som den rådede over. Denne undladelse bevirkede, at Retten i den appellerede doms præmis 201 fandt, at Kommissionen burde have søgt at indhente supplerende oplysninger med henblik på at efterprøve og underbygge sine konklusioner udledt på baggrund af oplysningerne i sagsakterne i den administrative procedure.
- 48 I nævnte præmis 201 opstillede Retten således et nyt krav om, at Kommissionen skulle rekonstruere adfærden udvist af en hypotetisk ideel privat kreditor, som er rationel og behørigt oplyst, idet den skulle indhente alle »tænkelige« beviser og oplysninger, hvilket krav ville være i modstrid med selve filosofien bag kriteriet om den private kreditor, nemlig en samlet vurdering af den subjektive holdning hos den offentlige myndighed på tidspunktet for dens beslutning.
- 49 Ifølge Kommissionen er den appellerede doms præmis 137 og 180-213 således baseret dels på den ukorrekte betragtning, at Domstolens praksis pålagde Kommissionen at foretage en objektiv og fuldstændig analyse af fordelene og ulemperne ved konkursbehandlingen snarere end en analyse baseret på den subjektive situation for den offentlige myndighed, dels på en ukorrekt læsning af den omtvistede afgørelse, således at det heraf fremgår, at denne institution foretog en sådan analyse.
- 50 Kommissionen har for det tredje anført, at den omtvistede afgørelse er baseret på situationen for aktiverne i Frucona Košice den 17. juni 2004, og at det ifølge Retten var med føje, at den ikke havde accepteret metodologien i E-rapporten hvad angår fastsættelsen af likvidationsfaktorerne for de nævnte aktiver. Eftersom disse økonomiske oplysninger var de eneste, som havde været til rådighed for den lokale skattemyndighed, da den besluttede at acceptere kreditorordningsforslaget, er den logiske konsekvens af disse konstateringer med hensyn til de faktiske omstændigheder, at en privat kreditor, som kun rådede over disse oplysninger, ikke ville have indvilliget i kreditorordningen. Hvis en sådan kreditors adfærd havde bestået i at søge supplerende oplysninger, ville han ikke have accepteret kreditorordningsforslaget.
- 51 Det er Kommissionens opfattelse, at henset til, at det påhvilede den at foretage sin undersøgelse udelukkende i forhold til de oplysninger og beviser, som den offentlige kreditor reelt var i besiddelse af, eller som var offentligt kendt, underbyggede de administrative sagsakter under alle omstændigheder gyldigt dens konklusion om, at en privat kreditor ikke ville have indvilliget i kreditorordningen. Retten anførte således ingen yderligere oplysning, som havde været relevant på tidspunktet for de faktiske omstændigheder, og som Kommissionen undlod at tage i betragtning.
- 52 Retten begik derfor en retlig fejl, da den i den appellerede doms præmis 186 og 235 fastslog, at oplysningerne i sagsakterne ikke retligt fyldestgørende kunne underbygge de konklusioner, som Kommissionen havde draget med henblik på at vurdere provenuet fra afhændelsen af aktiverne ved en konkursbehandling til 435 mio. SKK (ca. 14,5 mio. EUR). Kommissionen har videre anført, at Retten

ikke angav omfanget af det bevis, som Kommissionen burde have fremlagt, eller om den fandt, at denne standard indebar, at Kommissionen utvetydigt skulle bevise, hvad provenuet fra salget ville have været.

- 53 Kommissionen har for det fjerde anført, at de retlige fejl, som den har anført, også indebar, at Rettens vurdering vedrørende varigheden af konkursbehandlingen og vedrørende skattefuldbyrdsproceduren blev behæftet med en fejl. Disse vurderinger var således baseret på det samme ukorrekte kriterium og på forkastelsen af Kommissionens vurdering af provenuet fra afviklingen af aktiverne i Frucona Košice.
- 54 Kommissionen har med sit sjette anbringende anført, at den appellerede doms præmis 191-195 kan fortolkes således, at Kommissionen foreholdes en tilsidesættelse af sin pligt til at foretage en omhyggelig og upartisk undersøgelse. Hvis denne fortolkning var korrekt, har Kommissionen gjort gældende, at Retten tillagde denne pligt et ukorrekt omfang, og at den pålagde Kommissionen en uforholdsmæssig byrde.
- 55 Kommissionen har i denne forbindelse anført, at Retten i den appellerede doms præmis 187-191 konstaterede, at det var med føje, at Kommissionen havde forkastet bevisværdien af E-rapporten og således havde draget konklusioner på baggrund af de beviser, som Frucona Košice havde fremført, eller som dette selskab ikke havde anfægtet. Det blev dernæst besluttet at irettesætte Kommissionen for ikke at have indhentet yderligere oplysninger med henblik på at efterprøve og underbygge de konklusioner, som den havde draget af disse beviser, uden at forklare typen af de yderligere beviser, som denne institution eventuelt kunne have indhentet.
- 56 Kommissionen baserede sin vurdering på de oplysninger, som den reelt rådede over på dette tidspunkt, og fandt, at den kunne henvise til beløbet fastsat af modtageren, anerkendt af skattemyndigheden og baseret på uafhængige rapporter uden at kræve, at andre rapporter blev fremlagt. Under alle omstændigheder ville en offentlig kreditor ikke have accepteret, at dens kreditor ikke fyldestgørende underbygger sin vurdering af værdien af de aktiver, som den stiller som sikkerhed med henblik på at opnå henstand med sin skattegæld. I den foreliggende sag rådede den lokale skattemyndighed over sine egne konklusioner med hensyn til værdien af disse aktiver, således som det fremgår af beslutningen om at yde henstand med betalingen af gælden.
- 57 Frucona Košice har bestridt Kommissionens argumentation.

Domstolens bemærkninger

- 58 Det skal indledningsvis bemærkes, at det femte og det sjette anbringende i det væsentlige vedrører omfanget af de undersøgelsesforpligtelser, som påhviler Kommissionen, når den foretager vurderinger vedrørende kriteriet om den private kreditor som anvendt af Retten i forbindelse med dens undersøgelse af de dele af den omtvistede afgørelse, som vedrører konkursbehandlingen og skattefuldbyrdsproceduren.
- 59 Det følger af Domstolens faste praksis, at det i forbindelse med anvendelsen af kriteriet om den private kreditor tilkommer Kommissionen at foretage en samlet vurdering, som skal tage hensyn til alle de relevante beviser i sagen, som gør det muligt for den at afgøre, om den modtagende virksomhed klart ikke kunne have opnået tilsvarende ydelser hos en privat kreditor (jf. i denne retning dom af 24.1.2013, Frucona Košice mod Kommissionen, C-73/11 P, EU:C:2013:32, præmis 73, og af 21.3.2013, Kommissionen mod Buczek Automotive, C-405/11 P, ikke trykt i Sml., EU:C:2013:186, præmis 47).
- 60 I denne forbindelse skal for det første enhver oplysning, der i ikke uvæsentlig grad kan påvirke beslutningsprocessen for en privat kreditor, der normalt anses for forsigtig og tilbageholdende, og som befinder sig i en situation, der ligger så tæt som muligt på den situation, som den offentlige kreditor

befinder sig i, og som søger at opnå betaling af de beløb, som en debitor med finansielle problemer skylder ham, anses for relevant (dom af 24.1.2013, Frucona Košice mod Kommissionen, C-73/11 P, EU:C:2013:32, præmis 78, og af 21.3.2013, Kommissionen mod Buczek Automotive, C-405/11 P, EU:C:2013:186, ikke trykt i Sml., præmis 54).

- 61 For det andet er kun de beviser, som var til rådighed på det tidspunkt, hvor denne beslutning blev truffet, og de udviklinger, som kunne forudsiges på dette tidspunkt, relevante med henblik på anvendelsen af kriteriet om den private kreditor (jf. i denne retning dom af 5.6.2012, Kommissionen mod EDF, C-124/10 P, EU:C:2012:318, præmis 105).
- 62 En sådan undersøgelse fra Kommissionens side af spørgsmålet om, hvorvidt bestemte foranstaltninger kan kvalificeres som statsstøtte på grund af, at de offentlige myndigheder ikke har handlet på samme måde som en privat kreditor, kræver en kompleks økonomisk vurdering (dom af 24.1.2013, Frucona Košice mod Kommissionen, C-73/11 P, EU:C:2013:32, præmis 74, og af 21.3.2013, Kommissionen mod Buczek Automotive, C-405/11 P, ikke trykt i Sml., EU:C:2013:186, præmis 48).
- 63 Det skal i denne forbindelse bemærkes, at inden for rammerne af den kontrol, som Unionens retsinstanser foretager af Kommissionens komplekse økonomiske vurderinger på området for statsstøtte, tilkommer det imidlertid ikke Unionens retsinstanser at sætte deres eget økonomiske skøn i stedet for Kommissionens (dom af 24.1.2013, Frucona Košice mod Kommissionen, C-73/11 P, EU:C:2013:32, præmis 75, og af 21.3.2013, Kommissionen mod Buczek Automotive, C-405/11 P, ikke trykt i Sml., EU:C:2013:186, præmis 49).
- 64 Unionens retsinstanser skal imidlertid ikke blot tage stilling til bl.a. den materielle nøjagtighed af de beviser, der henvises til, samt oplysningernes troværdighed og sammenhæng, men ligeledes kontrollere, om disse oplysninger udgør alle de relevante oplysninger, som skal tages i betragtning i forbindelse med en vurdering af en kompleks situation, og om disse oplysninger taler til støtte for de heraf dragne konklusioner (dom af 24.1.2013, Frucona Košice mod Kommissionen C-73/11 P, EU:C:2013:32, præmis 76, og af 21.3.2013, Kommissionen mod Buczek Automotive, C-405/11 P, ikke trykt i Sml., EU:C:2013:186, præmis 50).
- 65 I den foreliggende sag skal der for det første foretages en undersøgelse af den argumentation, som Kommissionen har fremført i forbindelse med det femte og det sjette anbringende, og som omhandler den del af den appellerede dom, der vedrører konkursbehandlingen.
- 66 I denne forbindelse skal de af Kommissionen påberåbte argumenter om, at der først skal ske en fastlæggelse af den kompetente offentlige myndigheds subjektive holdning, og at der dernæst skal ske en sammenligning af holdningen hos denne myndighed og holdningen hos en hypotetisk privat kreditor, for det første forkastes, idet relevansen af et sådant ræsonnement allerede er blevet forkastet i forbindelse med undersøgelsen af det andet og det fjerde anbringende, for så vidt som dette ræsonnement er baseret på en ukorrekt rækkevidde af kriteriet om den private kreditor.
- 67 For så vidt som Kommissionen har foreholdt Retten, at den bl.a. ved at undlade at begrænse denne institutions undersøgelsesforpligtelse til at omfatte de oplysninger, som den rådede over, opstillede et nyt krav, som pålægger den en uforholdsmæssig byrde, som består i at indhente alle »tænelige« beviser og oplysninger, skal det for det andet fastslås, at Kommissionens argumentation bunder i en ukorrekt læsning af den appellerede dom.
- 68 Det skal i denne forbindelse for det første bemærkes, at Retten bl.a. i den appellerede doms præmis 134-137 anførte, at vurderingen af kriteriet om den private kreditor skal ske i forhold til den situation, der ligger så tæt som muligt på den situation, som den pågældende offentlige myndighed befinder sig i.

- 69 Dernæst redegjorde Retten i den appellerede doms præmis 138-143 for de principper, som ifølge Retten regulerer den bevisbyrde, som påhviler Kommissionen, og anførte i denne forbindelse de forhold, som denne institution i givet fald skal indhente oplysninger om og tage i betragtning inden for rammerne af sin undersøgelse, samt de generelle grænser for dens undersøgelsesforpligtelser, således som de kan udledes af praksis fra Unionens retsinstanser.
- 70 Det bemærkes herved, at retmæssigheden af en beslutning om statsstøtte af Unionens retsinstanser skal vurderes i forhold til de oplysninger, som Kommissionen kunne råde over på det tidspunkt, da den vedtog den (dom af 2.9.2010, Kommissionen mod Scott, C-290/07 P, EU:C:2010:480, præmis 91 og den deri nævnte retspraksis).
- 71 De oplysninger, som Kommissionen »kunne råde over«, omfatter de oplysninger, som synes relevante for de vurderinger, som skal foretages i henhold til den retspraksis, der er nævnt i nærværende doms præmis 60-62, og som den efter anmodning herom kunne have fået fremlagt under den administrative procedure.
- 72 Endelig bemærkede Retten i den appellerede doms præmis 171-178, at ifølge Rettens praksis er Kommissionen på ingen måde underlagt en generel forpligtelse til at søge bistand hos eksterne eksperter, og forkastede på dette grundlag det af Frucona Košice anførte om, at denne institution burde have indhentet nye eksterne sagkyndige vurderinger.
- 73 Den appellerede doms præmis 180-213 og 235, som Kommissionens kritik som omhandlet i nærværende doms præmis 64 er rettet mod, indebærer ikke, når de læses i lyset af den af Retten anførte juridiske kontekst, nye krav, som er uforenelige med Domstolens praksis.
- 74 Konstateringen med hensyn til de faktiske omstændigheder i den appellerede doms præmis 185, hvorefter Kommissionen havde fastsat likvidationsfaktorerne ved at drage konklusioner på baggrund af oplysningerne i sagsakterne i den administrative procedure, ikke havde foretaget en metodologisk eller økonomisk analyse og ikke havde anmodet om supplerende oplysninger for at efterprøve og underbygge de konklusioner, som den havde draget af disse oplysninger, kan ikke læses som indeholdende et krav, der går ud over de krav, der følger af de principper, som Retten anførte i den appellerede doms præmis 138-143, eller som er uforeneligt med dem, der er anført i nærværende doms præmis 59 og 60.
- 75 For så vidt angår Rettens vurderinger med hensyn til de faktiske omstændigheder i den appellerede doms præmis 186, 196, 200 og 201, hvorefter oplysningerne i sagsakterne i den administrative procedure ikke retligt fyldestgørende kunne underbygge Kommissionens vurderinger af likvidationsfaktorerne, og at den derfor burde have indhentet supplerende oplysninger med henblik på at underbygge sine konklusioner, overskrider de på ingen måde de grænser for domstolskontrol af et åbenbart urigtigt skøn, som Retten skal foretage i medfør af den retspraksis, der er anført i nærværende doms præmis 63, og kan heller ikke anses for at omfatte et krav, der er uforeneligt med de principper, der er anført i nærværende doms præmis 59 og 60.
- 76 For så vidt som Retten i den appellerede doms præmis 186 fastslog, at oplysningerne i sagsakterne i den administrative procedure i nærværende sag ikke blot retligt fyldestgørende, men også utvetydigt skal underbygge de konklusioner, som Kommissionen har draget, er det tilstrækkeligt at bemærke, at det fremgår af den appellerede doms præmis 187-201, at Retten under alle omstændigheder ikke foretog sin vurdering i lyset af et sådant krav og heller ikke henviste hertil i forbindelse med de betragtninger, der er indeholdt i den appellerede doms præmis 196, 200, 201 og 235.

- 77 Som generaladvokaten har anført i punkt 125 og 131 i forslaget til afgørelse, begrænsede Retten sig således i den appellerede doms præmis 191-195, 198 og 199 til at henvise til interne selvmodsigelser i den omtvistede afgørelse og til at foretage konstateringer med hensyn til de faktiske omstændigheder, hvorefter intet i sagsakterne i den administrative procedure kunne give en forklaring med hensyn til de af Kommissionen anvendte likvidationsfaktorer.
- 78 I modsætning til, hvad Kommissionen har gjort gældende, anvendte Retten følgelig ikke et ukorrekt juridisk kriterium. Heraf følger, at Kommissionens anbringender skal forkastes som delvis uvirksomme, delvis ugrundede.
- 79 For det andet bemærkes, at for så vidt som Kommissionen har gjort gældende, at de retlige fejl, som den har identificeret, også har fejlbehæftet Rettens vurdering vedrørende varigheden af konkursbehandlingen i den appellerede doms præmis 223-235 og vurderingen af skattefuldbyrdsproceduren i den appellerede doms præmis 277-284, skal det blot konstateres, at eftersom undersøgelsen af Kommissionens anbringender ikke resulterede i nogen konstatering af en retlig fejl, savner denne argumentation grundlag.
- 80 Retten fastslog desuden i den appellerede doms præmis 279, 282 og 283, at Kommissionen havde undladt for det første at indhente oplysninger om den forventede varighed af en skattefuldbyrdsprocedure, dernæst at tage i betragtning, at denne kunne blive afbrudt på grund af indledningen af en konkursbehandling, og endelig at indhente oplysninger om omkostningerne ved en sådan procedure.
- 81 Sådanne betragtninger kan, for så vidt som de vedrører oplysninger, som en privat kreditor, der normalt anses for forsigtig og tilbageholdende, og som befinder sig i en situation, der ligger så tæt som muligt på den situation, som den lokale skattemyndighed befinder sig i, a priori ikke kan være uvidende om, i sig selv begrunde Rettens afgørelse om, at Kommissionen undlod at tage alle relevante oplysninger i betragtning (jf. i denne retning dom af 24.1.2013, Frucona Košice mod Kommissionen, C-73/11 P, EU:C:2013:32, præmis 77, 78 og 81).
- 82 Det fremgår endvidere af nærværende doms præmis 69-84, at i modsætning til, hvad Kommissionen har gjort gældende, fremgår det af den appellerede dom, at Retten på retligt fyldestgørende vis præciserede dels omfanget af de undersøgelsesforpligtelser, som påhviler denne institution, dels den type supplerende oplysninger, som denne institution havde kunnet indhente.
- 83 Det følger heraf, at det femte og det sjette anbringende skal forkastes som ugrundede.
- 84 Da samtlige de anbringender, som Kommissionen har fremsat til støtte for nærværende appel, skal forkastes, skal appellen forkastes i det hele.

Sagsomkostninger

- 85 I henhold til artikel 184, stk. 2, i Domstolens procesreglement træffer Domstolen afgørelse om sagsomkostningerne, når en appel ikke tages til følge.
- 86 Ifølge procesreglementets artikel 138, stk. 1, der i henhold til artikel 184, stk. 1, finder anvendelse i appelsager, pålægges det den tabende part at betale sagsomkostningerne, hvis der er nedlagt påstand herom.
- 87 Da Kommissionen har tabt sagen, og Frucona Košice har nedlagt påstand om, at den bør betale sagsomkostningerne, bør Kommissionen pålægges at betale sagsomkostningerne.

På grundlag af disse præmisser udtaler og bestemmer Domstolen (Første Afdeling):

- 1) Appellen forkastes.**
- 2) Europa-Kommissionen betaler sagsomkostningerne.**

Underskrifter